

Glosa ordinaria incipit.

Onmis omnes divinos libros legimus. in tanta multitudine vero p intellectum q de paucis verbis eruntem. et sanitatem catholicę fidei muniunt. potissimum id diligamus. qd certū apparet ē in sensisse quē legimus. Si aut̄ hoc later. id certe qd circumstantia scriptura nō impedit. et cū sana fide concordat. Si aut̄ scriptura circumstantia tractari. et discuti nō p̄t salte id soli. qd fides exigit sana v̄ scribit. Aliud ē cū quid potissimum scriptor senserit nō dīscere. aliud a pietatis regula errare. si v̄trūq; vitet. perfecte se habet fructus legētis. Si vero v̄trūq; vitari nō potest. etiā si voluntas scriptoris incerta sit. sana fidei congruam non inutile est eruisse sententiam.

Aug. In rebus obscuris atq; a nris oculis remotissimis. si qua in scriptura etiā diuina legimus. que possunt salua fide alij parere sententias. in nullā eaz nos h̄cipiū affirmatōe ita p̄cipiamus. vt si forte diligentius exq̄lita veritas eam labefactauerit. corrūam. nō p sententia diuinā scripturarū. b. p nostra dīmīcātes. ita vt eaz veli mus scripturarū esse. que nostra ē. cū potius eam q̄ scripturarum est. nostram esse velle debeamus.

Notādū qd hec scriptura ita allegorīcōs verbis texit. vt allegorīcō sensū cōtineat. et historīcā fidem rerum gestarū nō amittat. Dicitur aut̄ genesis a suo pncipio. secundum mořebzorū. qui ex pncipīo maxie noīa libris imponit. sicut matheus euāgeliā suā historiā libuz generatiōnis appellat. Cum multa v̄traq; scriptura in se quētibus p̄tineat. in quibus nulla generationis mentio fiat. Introducit quippe hec historia primū boiem suuī formā. v̄pote de terra virgine cōditū. per quem genitā terreni erat in vita transitoria. sicut euāgeliū scdm nouū boiem inducit de matre virgine genitū. qui filios generaret in vita eternā. In hac ergo scriptura figura sunt futuorū. In euāgeliō vero manifestatō cōpletō.

Liber iste more hebzoy et pncipio genesis appellat. qd in eo de celi et terrae generatiōe agit. sicut alia multa sequātur. sicut euāgeliū mathei liber generationis hic suū christi. Inducit em̄ moyses primū hominē formā futuri. de terra virgine conditū. qui generaret terrenos in vita transitoria. sic et euāgeliū secundū hominē scilicet christū de matre virgine genitū. qui generaret celestes in vita eternā. Dic ergo figura. in euāgeliō veritas.

Hieronymus. In pncipio c-d. c-t. Pleriq; aut̄ mant-sicut tertianus et hylarius in hebzoy haberet. In filio fecit dens c. et t. Lx. vero et symachus et theodotion. In pncipio trāstulerūt. Et i hebzoy dictū ē brevibz qd aquila interpretat in capitulo. Magis igit secundum sensuz qd scdm verbi trāslatiōne de christo accipi potest. qui in ipsa fronte geneseos (que caput oīm libroy est) et in pncipio iohannis celi et terrae conditor approbat. vñ in capite libri scriptū est de me. i. in pncipio geneseos. In pncipio sc̄z creavit d. c. et t. et in pncipio iohannis omnia p ipsum facta sunt. Et apud hebzoy quoq; hic liber brevibz appellatur. qui voluminibus ex libroy pncipīo nomina imponunt.

Quartuor sūt regle sacre scripte. i. historia. q̄ res gestas loquit. Allogō. in qua aliud ex alio intelligit. Tro pologia. i. moralis locutō. in qua de moribz ordinādis tractatur. Anagoge. i. spiritualis intellectus. p quem de sumis et celestibus tractatur ad supiora ducimur. His quartuor. quasi qbusdā rotis. tota diuina scriptura rotuit. verbi grā. Hierusalē scdm historiā ē ciuitas. Alleg. ecclesiā significat. Secundū tropologī. i. moralitatem animā cuiuslibet fidelis. que ad pacē eternam anhelat. Secundum anagogē. clementum omnīū vitam. qui ruelata facie vident deū.

Divina scripta aliquā gena ītimāt. vt ē. In pncipio erat verbum. Aliquād facta narrant. vt cū venerit filii bois i. s. m. s. Aliqñ que agēda sunt p̄cipiunt. vt diligēs p̄ximū t. s. t. i. Et est bipartita diuina scriptura. quis

alia sunt que secundū figurā dicitur. vt ē. audiuit adam voce dñi deambulantis in paradiso. Alia scdm rerum gestarū fidem. vt est q̄ populus exiens de egypto p̄ mare pedibus ambulauit. Alia sunt que v̄troq; dicta sunt modo. vt est transitus maris rubri. et miracula que dō minus in euāgeliō fecit.

Trib⁹ modis significat hec scripta generatiōez seculi esse factā. Aut em̄ sola voluntate aliqd dicit factum. vt in principio c-d. c. et t. Aut voluntate simul et voce p̄ceptiva vt fiat lux. Hinc deliberativa. vt faciamus hominem ad imaginem et similiundinom nostram. Aut voluntate voce et diffinitione. vt Crefcite et multiplicamini et r. t. et germet terra herbam u. et se. zc. Et ea que sola voluntare et voce dicuntur. nonitate facta sunt. Quæ vero p̄ diffinitione hec sunt similia illis que nouit facta sunt. et hec sunt que post septimū diem v̄sq; in finē operatur deū. et ex illa diffinitione proueniunt.

Quidā tria pncipia posuerit deū. exemplar. materiā et ea icreatā. et sine initio. deūq; nō tanq; creatorē materiā. sed quasi artificē. ad exemplar de p̄gaciēti materialia mundū fecisse. Alij duo pncipia putauerūt. Materiaz et speciē. et cum his terciū qd opatorū dicit. Mundūq; semp̄ fuisse et futurū esse. His et huiusmodi erroribz obuians moyses. in uno sp̄itu. in uno pncipio tempis. mundū a creatorē deo factū narrat. cāta velocitate. vt effectu sensum temporis p̄ueniret. vt videlicet deū p̄gnoscēs initium vniuersorū. eternū intelligere dedit et omnipotē. extanta celeritate operis. vt nec dum p̄mū nascētis mūdi momentū transactū dicatur. qn̄ mūndus creatus dicitur. his verbis. In pncipio creavit deū celum et terram.

Strab⁹. In pncipio c-d. c. et t. Moyses in uno pncipio temporis a deo creatorē mundū factū refert. vt sensum temporis p̄ueniret effectu voluntatis. vt deū sciam⁹ temporis initium. et ipsum esse initium omnīū. Plato enim tria initia vel pncipia estimabat. deū. exemplar. et materia. et ipsa increata sine pncipio. et deū. quasi artificē nō creatorē. Aristotles duo materiā et speciem. et tertium operatorū dicit. Mundū vero semper ē et fuisse. Contra hec ergo et huiusmodi dicitur. In pncipio zc.

Aug. Sicut paulus per relatōem dicit in euāgeliō ita moyses docente sp̄iā sancto conditi mūdi erordum.

Moyses in hoc libro de inferiori mūdo. ad instruciōnē hominis agit. et quia homo p̄ponendus erat mundo visibili. p̄mū regnū paratū describit. postea rectorem inducit. cui seruat plenitudo regnī. Dicit ergo. In pncipio creavit d. c. et t. Celi et terrae nomine. quidquid deū fecit simul factū esse materialiter potest intelligi. sed informis. sive sp̄iale sive corpale sit. Deinde prosequitur quomodo deū singuloy formas fecerit. et operū distinctiones. et qd nōdū distincte forme. addit de terra. Terra autē erat ianis et vacua. bis. s. que d. ipa erat. pcessura. Et tenebre erant l. f. a. Per abyssū cetera elemēta possent intelligi. que adhuc confusa et incerta erant quas formas essent habitura.

Quartuor modis opatūt deū. Primo i verbo. Secundo in materia. vnde. Qui vivit in eternū creavit oīa simul. Tercio p opera sex dieū varias distinxit creaturas. Quarto ex pncipio dialibus semibz nō incognitē orū tur nature. sed note sepius ne pereant reformātur.

Isidorus et beda mystice. Primordia generis humani. quibus in ista luce frui cōpīt. bene cōparantur primo diei. quo deū lucem fecit. et hec etas tanq; infantiā deputāda est ipsius vniuersi seculi. qd tanq; unus homo etatem agit infantiā. Nec protēditur ab adaz v̄sq; ad noe generationibus. x. Quasi respera huīus diei sit in diluvio. qd et infantiā nostra tanq; obliuionis diluvio delet. Incipit mane secundi diei a temporibus noe tanq; puericia. et tendit hec etas v̄sq; ad abraam alijs generationibus. x. Et bene comparatur secundo diei quo factum est firmamentū inter aquā et aquā. quia et arca in qua erat noe cum filijs. firmamentū erat inter aquas inferiores. in quibus natabat. et supiores quibus cōpluebat. hec etas diluvio nō deletur. quia et puericia nō

nō oblinione tergitur de memoria meminimus em nos
pueros fuisse: infantes nō meminimus. huius vespera ē
confusio lingua in eis qui turrem faciebat. et fit mane
ab abraā. Sed nec ista etas secunda generavit populi
vni: quia nec puericia apta est ad generandū. **I**ncipit
mane diei tertij ab abraam: et succedit tercia etas silla
adolescētīg. Et bene compatur diei tertio: i quo ab aq̄s
terra separata est. Ab om̄ib⁹ em̄ gentib⁹ quoꝝ error
instabilis: et vanis simulacroz doctrinis quasi ventis
om̄ib⁹ mobilis (qd̄ bene significat maris noīc) fidelis
populus pulsat: ab hac ergo gentiū vanitate. et hui⁹ se
culi fluctibus separatus est populus dei per abraam: tā
q̄ terra cum apparuit arida: i. sitiēs imbrē diuinōꝝ mā
dator. Qui populus vnu dñi colendo: tanq̄ irrigata
terra. vt fructus viles posset afferre: sanctas scripturas
et prophetas accepit. Hec enim etas iaz potuit generare
filium deo: q̄ et tercia etas: i. adolescētā: iam filios ba
bere potest. Et idco ad abraā dictū est. Patrē multaz
gentiū posui te: vt augeā nimis valde. et ponā te i gētes
et reges ex te erūt: et ponā testamētū meū inter me et semē
tuū post te: generatōes eoꝝ in testamētū eternā: vt sim
tibi deus: et semini tuo post te: terrā in qua habitas. oēz
terrā chanaan in possessionē eternā: et ero illis deo. Hec
etas porrigit ab abraam vsc̄ ad dauid quattuordecī
generationibus. Huius vespera est in peccatis populi: q̄
bus diuinā mādata p̄tererabat: vsc̄ ad maliciā pessimi
saulī. Deinde mystice fit mane quarī diei regnum sc̄z
dauid: hec etas similis est iuuentuti: et reuera inter oēs
etates regnat iuuentus: et ipsa est ipsum firmamētū oīm
etatū. ideo bene cōparat̄ quarto dici. in quo facta sūt si
vera celi in firmamento. Quid enim enidēt̄ significat
regis eminentiā q̄ splēdor solis: et plebis obtēpantiam
lunę splēdor ostēdit: tanq̄ synagogā ipam: et stellę p̄n
cipes eius: et omnia fundata in stabilitate regni tanq̄ i
firmamento. Huius quasi vespera est in peccatis regū.
quibus illa gens meruit captiūari. Fit deinde mane q̄nt̄
diei trāsmigratio in babilonē: cum in captiuitate popu
lus leniter in pegrino ocio est collocat⁹. Et porrigit̄ hec
etas vsc̄ ad adnētū christi bielu dñi nostri: i. q̄nt̄ etas
sc̄m quā est declinat̄ a iuuentute in senectutē. nondū
quidē senectus: sed iam nec iuuentus: quia senioris etas
est: quā greci presbyten vocant: nam senex apud eos nō
senex: sed geron dicit̄. Et reuera sic ista etas a regni robo
re est inclinata et fracta in populo iudeoz̄: q̄eadmodū
homo a iuuentute fit senior. Et bene cōpat̄ illi dici qn
to: quo facta sunt animalia in aq̄s: et volatilia celi: post
q̄ celi homines inter gentes tanq̄ in aquis cōperunt vi
uere: et habere incertam sedem et instabilem: sicut aues
volantes. Sed plane ibi erāt certi: i. magni homines: qui
magis vñabāt fluctibus sc̄culi q̄ seruiret in illa capti
tate. Non em̄ ad cultum ydoloz̄ aliquo terrore deprā
uatis sunt. Vbi sane animaduertēdū: q̄ bñdixit deo illa
animalia dicens: Crescite et multiplicam̄: et replete aq̄s
maris: et volatilia multiplicent̄ sup̄ terrā. Quia reuera
gens iudeoz̄: ex quo dispersa ē per gentes: valde multi
plicata est. Huius diei: hoc est huius etatis quasi vespa
est multiplicatio peccatorū in populo iudeoz̄: q̄ sic erē
cati sunt: vt deum et dominū nostrū bielu christum non
possunt cognoscere.

Mystice. Mane. vi. diei fit predication euangelij per
hiesum: et finito die quinto: id est: quinta etate. icipit. vi.
sc̄ilicet senectus veteris hominis: in qua homo min⁹ po
tens est: et quasi ad extremū vitę tēdit̄. Et hoc etiā appa
ret: quia illud carnale regnū iam est vebemēter attritū:
quādo et templū dei deiectū est: et sacrificia cessauerūt. Et
nūc ea gēs: quantū ad regni vires attinet: quasi extremā
vitam trahit. In ista tamē etate: tanq̄ in senectute vete
ris hominis: homo nonus nascitur: qui iam spiritualiter
vivit. Sexta em̄ etate sine die dictū est. Producat ter
ra animā viventē. Nā quinta die nō dictū erat: produ
cant aque animā vivēt̄: sed reptilia animarū vivarūz.
Quomodo em̄ corpora sunt reptilia: sic tūc adhuc etiā
corporali circūcisione et sacrificijs: tanq̄ in mari gentium

populus ille seruiebat. Istam vero aiām vna dicit: q̄a
vitam iam incipiūt eternā desiderare. Serpentes ergo
et pecora que terra p̄ducit: gentes significat iam stabili
ter credituras euangelio. De quibus dicit̄ et illud quod
petro demonstrat̄ est in actibus apostolor. Macta et
manduca: et cū ille immunda diceret: responsum est illi:
Quod dens mādauit: tu cōmune ne dixeris. Tūc fit hō
ad imaginē et similitudinē dei: sicut in ista etate sexta na
scit̄ in carne dñs nōster: de quo dictū est p̄ prophetam. Et
homo est: et quis cognoset eū. Et quēadmodū i illa die
masculus et fēmina cōiuncti sunt: sic et in ista christus et
ecclēsia. Et p̄ponit̄ homo illa die pecoribus: serpentib⁹
et volatilib⁹ celi: sic et i ista etate christus regit ani
mas sibi obtēperantes: que ad ecclēsī eius partim d̄ po
pulo iudeoz̄: et ptim ex gētib⁹ venerunt: vt ab eo do
mīte māfuererent: homines sc̄ilicet vel carnali cōcupiscē
tie dedit̄ sīc pecora: vel tenebrosa cu. iolitate obscurati
quasi serpentes: vel elati superbia: quasi aues. Et sicut i
illa die pascitur homo et animalia que cū ipso sunt her
bis seminalibus: et lignis fructiferis: et herbis viridib⁹:
sic in ista etate homo quicq̄ bonus est minister xp̄i et
eum bene quantū potest imitat̄: cū ipso populo spiritua
liter pascitur sanctarū scripturarū alimentis: et lege dei
ptim ad cōcupiscendū fecunditatē ratōnū atq̄ sermonuz
tanq̄ herbis seminalibus: partim ad utilitatē moruz: et
conuersationis humanae tanq̄ lignis fructiferis: ptim ad
vigorē fidei: spei: et charitatis in vita eternā: tanq̄ herbis
virētibus: que nullo estu tribulationē possunt arescere.
sed spiritualis sic pascit istis alimentis: vt multa itēligat
carnalis autē: i. parvulus in christo: tanq̄ pecus dei: vt
multa credat: que intelligere nōdū potest: tamē eosdem
cibos om̄es habent. Huius autē etatis vespera est: de
qua dñs ait: Putas veniēs filius hominis iuueniet fidē
super terrā. Post illā vesperā fit mane: cum ipse dñs
in claritate venturus est. Tunc requiescēt̄ cū christo ab
om̄ib⁹ operibus suis: hi quibus dictū est. Estote perse
ct: sicut pater vester qui in celis est. Tales enim faciunt
opera bona valde: post talia em̄ oīa speranda est req̄es
in die septimo: que vesperā nō habet. Nullo ergo mo
do potest dici quēadmodū fecerit deus celū et terram et
om̄ē creaturā quā cōdidit: sed ista expositio per ordi
nem dierū sic indicat quāsi hystoriā rerū factarū: vt pre
dicatōnē futuroꝝ maxime obseruet. Si autē aliquē mo
net: q̄ in istis etatibus sc̄culi duas etates primas venis
generatōibus aduertimus explicari: Tres autē p̄sequē
tes singulē quattuordecī generatōibus p̄texunt̄. Se
xta vero ista nullo generationū numero diffinita sit: fac
ile est videre etiā in unoquoq̄ homine duas primas eta
tes iuuentū et puericiā corporis sensibus ibz̄tere: q̄ sensus
corporis quinq̄ sunt: visus: audit̄: gustus: olfactus: et
tactus. Quinarius autem numerus duplicatus (q̄m du
plex est sexus humanus: vnde generatōes tales existunt
masculin⁹ et feminin⁹) denariū numerū facit. Iaz̄ vero
ab adolescentia et deinceps: rbi ratio incipit in homine
p̄uale: accedit quinq̄ sensibus: cognitō et ratio: qb⁹
vita regitur et administrat̄: vt iam septenarius numer⁹
esse incipiat: qui similiter duplicat̄: xiiij. generatōibus
eminet et appetit. Quas habet̄ tres etates cōsequētes:
adolescentis sc̄ilicet iuuenis et senioris. Senectutis vero
etas: sicut in nobis nullo statuto ānoꝝ tempore diffinita
sed post illas q̄nq̄ q̄ntū q̄sq̄ vixerit: senectuti deputat̄.
sic in ista etate sc̄culi nō apparent generationes diffinitae
vt occultus sit vītimus dies: quem vītiliter dominus la
tere oportere demonstrat.

Mystice igitur perfecti sunt celi z̄. Quia p̄ illorū
quāsi. vi. dicū opera bona valde: speret homo quietez
perpetuā: et intelliget quid sit. Requieuit̄ dñs septima
die ab om̄i opere suo: q̄ et ipse in nobis hec bona ope
ratur: qui vt opam̄ iubet. Et recte ipse requiescere di
citur: quia post hec om̄ia opera nostra requie nobis p̄z
strabit. Quomodo em̄ recte paterfamilias dicitur edifi
care domū: cū vt glificent̄ operarij sui inbet: et req̄escere
cum post perfectionem fabrice illis quibus imperabat.

permittit ut vacent et iocundo ocio perfruantur.

Isidorus. Moralit. Habet unusquisque nrum in nris operibus et recta vita tanq distinctos istos sex dies. p^o quos debeat qetē spare. Primo die lucē fidei: qn pūm visibilibus credit; ppter quā fidē dñs visibiliter apparere dignatus ē. Secundo die factum est tanq firma mentū disciplinae: qd discernit inter carnalia et spūalia opera: sicut firmamentū inter inferiores aquas et superiores. Tercio die quo mente suā ad pferēdos bonorum operū fructū pparat et erigit separata em labē et fluctib tentationū carnalium. tanq aridam terram habet. mēte vi delicit tanq a perturbationibus maris: vt id possit dicere. Vente seruio legi dei: carne aut seruio legi peccati.

Idem mystice. In principio fecit deus c. et t. Spirituales: qui celestia meditantur et terrā i. carnales: terrenū boiem imitantes. Terra aut erat ianis et vacua: hoc est caro nostra. anteq̄ doctrine accipiat formam. Tenebres erant sup facie a. quia peccati obscurant et ignorantia cecita tegebat corda nostra. Spiritus dñi ferrebat sup aquas: hoc ē sup cor tenebrosū et fluidū: vt i spiritu subsistentes requiesceremus: et flatu ei viuiscaremur. cui vnde ablunimur. Dixit quoq dñs. Fiat lux. i. appareat illuminatio fidei. Primo em die lucem fidei dedit: qd prima est in conversione fides. unde primū mādatū est. Dominus dñs tu^r unus ē. ppter hanc fidem christus visibiliter apparet. presentie lux gratia dñmidē lucē. i. filios dei q. et lucis. a tenebris. i. peccatorib. hos appellavit diem. illos noctē. unde. Fuitis aliquando tenebres. nunc autem lux in domino.

IDie secunda posuit firmamētū. sanctas. i. scripturas i ecclisia. de quibus dicitur. Celū sicut liber plicabitur. hoc firmamētū discernit aquas. i. populu angelorum: qui bus nō est necesse ut in lectione audiant verbū dei. Et illud firmamētū posuit in sublime luper infirmitatē inferiorū populoꝝ: ut suspiciētes in eo cognoscant qualiter discernant inter carnalia et spiritualia. quasi inter aq̄s superiores et inferiores.

IDie tercia cōgregauit aquas inferiores et sallos. infideles. cōcupiscentiarū et temptationū fluctibus se se quātentes. et segregauit ab eis aridā. i. fideles. fontem fidei sicutientes. Infideles vero coercuit: ne iniquitatis sue fluctibus aridā. i. animā sicutē dñi conturbet: sed liceat ei germinare fructus bonorum operū: et diligere proximū. ut habeat in se semē secundū similitudinē suam: ut. i. ex sua infirmitate compatias alij indigēti: producat lignū forte et fructiferū. i. beneficū: cōpiēdo oppressū: et p̄fēben do i protectionis vībraculum.

IDie quarta micuerūt luminaria in firmamento celi. i. legi doctores scripture sancte in herētes. et inferiorib lumē sapientię demonstrātes. Prodijt quoq siderū turba. i. virorū doctoz scz et legi peritorū numerositas: qd in huius vite nocte fulgētes. dñmidā scripture sensibilia et intelligibilia: qd inter lucē perfectoz et tenebras peccatorū facientes signa virtutū et miraculoz. que sunt in tēpora et annos: quia p̄p̄ijs temporib viuunt et transiunt verbū aut dñi in eternū manet. Bene aut terra germinauit primo: et postea facta sunt luminaria. qd p̄ bona opera venit illuminatio. qua videt spēs supnē x̄itad.

IDie quinta facta sunt in aquis reptilia aīmarū viārū. i. homines in vitā renocati p̄ sacramentū baptisimi. facta sunt volatilia. i. anime volantes ad supna.

ISexta die. pdixit terra animā viā. qd caro nostra ab operibus mortuis abstineat. viua virtutum germina parit: secundū genus suū. i. vitā imitando sanctoz. unde Imitatores mei estote. Et Secundū genus nostrū viāmus. quādō sanctos quasi primos imitamus. Producit terra bestias. i. homines ferocitate superbientes: et pecora. i. simpliciter viuētes. et serpentes astutos. i. et bonū a malo discernētes. et quasi reptando scrutates terrena per quē intelligāt celestia. Post hec fecit deus hominē ad imaginē et s. s. viū s. perfectū. qui ipsam veritatem contēplando opat iusticiā. Hic accipit potestatē pīscū maris et volatiliū celi: pecoz. ferarū. atq̄ repentiū: quia

spiritualis similiis deo factis omnia iudicat. et ipse a nmine iudicat. Masculū et feminā c. e. quia sicut viro mulier. sic spirituali et perfecto viro minus perfectū obediens debet. dicit em̄ eis: Crescite et multiplicamini et r. t. In spiritualibus. s. donis. et ratio dominet carni. qd insen lato animanti. et perturbatōibus eius. Per herbā semi naelem et lignū fructuosoꝝ in escam hominib datū. itē ligimus oblationes sanctoꝝ. Unde paulus. Semina nūs spiritualia vobis. magnum est si carnalia vēstra metamus.

Aug. Cū in divina scriptura de paucis verbis plures intellectus veri et catholici habent. illū diligam^r maxime. quē constat scriptore sensisse. vel quē nō ipedit circūstantia scripture: si cōuenit cum sana fide: aut saltem quem sana fides prescribit.

Aug. Siqua obscura legimus. que possunt sane varijs exponi sententijs: nullā p̄cipitant affirmemus: ne forte velim^r ē esse scripture sententiā que nostra est: cū potius scripture sententiā debeamus facere nostrā.

Aug. In narratiōne rerū gestarū. non oīa scđm figuralem tantū intellectū accipim^r: sed qdā scđm fidem rerum gestarū afferenda et defendenda sunt. Quod enim ergo est quomodo p̄pter allegoriciā significatiōē dictū sit. In principio creavit deus c. et t. In principio s. temporis. vel quia primo facta sunt. vel in principio i. filio dei. qui ait. Ego principiū. qui i loquor vobis. Celū et terrā spiritualē corporalēq̄ creaturā intelligūt. vel corporalē tm̄ per celum superiorē per terrā inferiorem. vel vīriusq̄ informis materia dicta est celū et terra. Spiritualis em̄ vita sicut in se est. non conuersa ad creatorē informis est. Conuersa vero ad ē formatur. Corporalis aut per priuatōnē omnis corporez qualitatis. que apparet in formata materia. Vel celū est creatura spiritualis que ab exordio quo facta est et pfecta. et beata semp est. Terra vero corporalis materies adhuc impfecta: quia terra inquit erat innisibilis et incōposita. Utbi videat informitatē significare corporalis substantiā. Utbiusq̄ tm̄ informitas hic significari potest. Corporalis in eo quod dictū ē. Terra aut erat innisibilis et incōposita. Spālis aut in hoc. Tenebres erant super faciem abyssi. et ab yssum tenebrosam naturā vītē in fornitē intelligamus: nisi ad creatorē. Overtatur: in quo solo format et illuminatē ne sit tenebris vel abyssus.

Aquerendū est. quomodo de cuncta simul condidit: dum idē moyses ex dierū mutatione variante distincē creatā describit: Sed rerum simul materia creata est. simul vero formata p species non est. et qd simul extitit p substantiā materiē. nō simul apparet per speciē formē. Cum em̄ simul faciū celū terrarū dicit. simul spiritualia et corporalia. et quidq̄ de terra p̄ducitur. simul facta in dicitur. Sol. luna. et sidera quarto die i celo facta phibetur: sed qd quarto die p̄cessit in specie: primo die i celo substantia extitit p conditionē. Primo die terra creata dicit: tercio arbusta cōdita et cuncta tere vītē describitur. Sed qd die tercio in speciez prodijt: prima die in ipsa terre substantia conditū fuit. Hic moyses distincē per omnes vel singulos dies omnia condita retulit: et tamē omnia simul creata subiunxit dicens: Iste sunt generatores celi et terrae. qd create sunt in die quando deus fecit c. et t. et omne virgultū agri anteꝝ orientur in terra. omne qd herbā regionis. Qui em̄ diversis diebus creatū celū. terrā. virgultū. herbāq̄ narraverat. hic vno die facta manifestat. et ostenderet. qd omnis creature simul p substantiā extitit: que nō simul per speciē p̄cessit. vñ. Creavit deus boiem ad imaginē et s. suā. Ad imaginē creauit illū: masculū et f. f. f. Femina nō celū facta. iam homo masculus et femina phibetur. sed quia ex ad latere erat pcessura: in illo iam cōputatur p substantiā: a quo fuerat producēda p formā. In minimis quoq̄ licet hec p̄siderare. herba em̄ cī p̄dit et format: nō dū in illa fructus necnum fructus sui semen ostendit. inest tamen ei fructus et semen: quia simul sunt in radice substantiā. que nō simul prodeunt per temporis increments.